

Kar Baykuşu

– TülayMaviYıldırım · 21 Temmuz 2024

KAR BAYKUŞU

Büyük günahların panzehiri kırmızı ve katı haliyle saklandığı şişelerden vadiye akıyor, Ay ışığının altında kefen gibi duran kar örtüsü, dayanılmaz çılgınlarla erimeye başlıyordu.. İnsafı kurumuş adamların, çatırdayan kaburgalarla hallaç pamuğu gibi savrulmaları içler acısıydı, Birbirinin yoluna çıkan iki Azrail'in kaderini belirlemek için üçüncü bir cellat geliyordu.. Orduyu dört farklı birliğe bölen Mansoor, mızraklı askerleri bu cehennemde bırakmış, Şahin gözlü kemankeşleri ve süvarileri alıp, geçecekleri mevzilere metrelerce ateş yakmıştı..

Katran kokusuna yaklaşan kafası büyük, kulakları kısa, kuyrukları ise püsküllü sarı orman kurtları, Dişlerindeki sivriliğe tırmanan, selim bir ürkütücülükle yerlerinde duramıyorlardı.. Fosilleşmeye başlayan ölüm, altı yüz kiloluk ezme basıncıyla tekrar tazeliğine kavuşuyordu.. Sınırlarını muhafaza eden ve zahire ambarlarını ağızına kadar dolduran, Doğanın çağlar boyu sekteye uğramayan hiyerarşisi, davetsiz bir orduyla sarsılacak değildi. Heybetli savaşçılar bir şeleden arta kalan köpükler gibi eriyip yok olacaktı.

Bozgun haberi saraya yıldırım gibi düşmüş, gümbürtüler ayyuka çıkmıştı. Som altından elbisesinin içinde, rüştünü defalarca ispatlamış olan kral, Son sürat azalan iktidarına bir dur deme telaşına girmişti..

İki kıtanın en prestijli topraklarına, bir gerdanlık gibi serilen ticaret koridoru, İhmallerin ve iklim şartlarının acımasızlığı ile yüzlerce askere mezar olmuştu. Makbûlâtları okun yayı bulması gibi hedefle şereflenen bir lider, zanniyatlarında da emin olmalıydı.. Cevazlar kaldırılıp, ordunun gözbebeği Silgeçler tam tekmil Kırmağan'a yolcu edilmişti.. Her şeyden habersiz Kumtaşı Kanyonu'nda talimde olan prensese, içgüdüleri saraya dönmesini söylüyordu.. Kül yağmuru ve ölüm buharına yakalanan Pompeililer gibi can havliyle ordan uzaklaştı. Mansoor' un hayatı, Sonika için tüm oluşumların ve zihni hipnotize eden ganimetlerin üzerindeydi.. Turnalar gibi kendine ömürlük bir eş seçmiş, onun güneşine derisi yanıp, kavrulana dek yaklaşmıştı.. Kuzeyden esen her rüzgâr, sandal ağacı kokusunda ciğerini yerinden söküp atıyordu.. Tahtında hâlâ vakur bir iklimle oturan kral Sonika' nın gelişiyile, boğazına öküz oturmuş gibi oldu.

Mansoor'un mahmur çiçeği, zırhını giyip gürzünü kuşanmıştı. Geyik boynuzundan kaftanı ve kolunda Kar Baykuş'uyla geçtiği yerlere gazap düşürmeye hazırıdı.. Kalın siyah rastıklarla çerçevenlenmiş, korkusuz bakışlarında bir durak arayan babası, Çelikleşmiş, yüksek kararlılık duvarlardan başka bir şeye ulaşamamıştı. Kutsal bir ışığın izinde kusursuz kum tepelerini geride bıraktığında, evinden yedi günlük uzaktaydı, İran minyatürlerinde bile görülemeyecek bir ayrıntı gücüyle, akıl dışı savaş sahneleri çizmesine çok az bir zaman kalmıştı..

Mavi Yıldırım